

[Anker Lau.]

bejde, et samarbejde, som efterhånden vil udvikle sig mere internationalt. Målet for dette samarbejde kan vel ikke fremhæves for ofte. Mange synes ikke helt at være indstillet på, at Danmark nu i kraft af dette samarbejde bør opfatte sig som en del af et større hele, hvor fællesskabet skulle bringe alle deltagerne fordele. Målet er altså det store fælles marked, hvad også den højtærede minister var inde på, hvor produktionskapaciteten udnyttes mest økonomisk, og den fri konkurrence virker til gavn for prisudviklingen, således at der bliver mulighed for stadig voksende forbrug og højere levestandard. Der er for mig ingen tvivl om, at netop den større produktion og den bedre fordeling, der følger af fri handelsudfoldelse ved lavere told og mindre afgifter og uden disse mærkelige ting, som erhvervslivet rundt omkring i Europa efterhånden har indfildret sig i, betyder en reel forhøjelse af levestandarden for hele Europas befolkning.

Hvis vi i dag holder os til EPU-landene, og det bør vi vel gøre på det nuværende udviklingsstrin, er der allerede sket en del. Nogle lande har liberaliseret helt op til 100 pct., medens andre har måttet tage alvorlige tilbageskridt, hvilket forhold man nu dog er ved at udbedre; det gjaldt især England og Frankrig, og jeg forstår, at man nu i Paris har givet tilsagn om atter at forsøge liberaliseringen. For vort eget vedkommende bragte den afgående regering liberaliseringen op til 76 pct., tager vi depoterne med, kommer vi op på 83 pct., og jeg er helt enig i, at bestræbelserne for at nå endnu videre bør være så stærke og intensive som muligt. Jeg forstår, at vi skal gå videre; men så begynder vanskelighederne, for det, der endnu er tilbage at liberalisere i de forskellige lande, er de såkaldte færdigvarer, og Danmark eksporterer næsten udelukkende færdigvarer; det gælder vor landbrugseksport og vor industrieksport, og her møder man de samme vanskeligheder ved andre landes grænser, som andre landes færdigvarer møder ved vore grænser, på visse områder oven i købet endnu flere. Derfor har jeg forstået, at et ord som gensidighed i forholdet mellem samarbejdende nationer efterhånden er kommet til at stå i forgrunden ved forhand-

lingerne i Paris. Vil man eksportere, må man også importere, og det må i samarbejdets ånd formentlig gå op for os alle både herhjemme og ude i verden.

Liberaliseringen må derfor være en helhed, og jeg er enig i, hvad den højtærede minister udtalte i Paris, at liberaliseringen ikke blot må omfatte de kvantitative restriktioner, men også told og statshandel, eksportpræmier o. s. v. Det kan ikke nægtes, at man liberaliserer i de forskellige lande; man fjerner de kvantitative restriktioner mere og mere, og det er godt, at det sker, men til gengæld indfører man altså noget andet, så man efterhånden får indtryk af, at man nok liberaliserer i teorien, men samtidig sidder der stærke interesser — også herhjemme — som finder ud af, at man kan bruge andre foranstaltninger, f. eks. told, hvis man vil hindre importen, eller eksportpræmier, hvis man vil kravle over andre landes toldsatser. Jeg synes, det er rigtigt, at det bliver sagt rent ud, det er formentlig også blevet sagt andre steder, at disse forhold må drøftes åbent landene imellem. Man kan ikke blive ved med at lege kispus med hinanden på disse områder, hvis man mener noget virkelig alvorligt med liberaliseringen af vor handel og økonomi. Hvad vort landbrug møder af sådanne hindringer rundt omkring i verden er ikke småting, og det gælder naturligvis også til en vis grad vor industri visse steder, og jeg synes, det er godt, at organisationen i Paris nu synes at ville tage denne side af sagen op.

Her er imidlertid et område, hvor den højtærede minister måske kunne give os lidt mere dybtgående informationer med hensyn til udsigterne. Jeg ved naturligvis godt, at man ikke på forhånd kan give løfter om, at det og det vil ske, men jeg tror, at forholdene vedrørende vor landbrugseksport, der spiller en så afgørende rolle for hele vort lands økonomi, har så stor en interesse for den danske offentlighed, at den har krav på at få at vide, hvorledes man ude i verden stiller sig til at lempe den beskyttelse, hvormed man derude omgiver sine nationale landbrugserhverv. Det er et spørgsmål af så stor betydning, at jeg vil henstille til den højtærede handelsminister at uddybe dette emne lidt nærmere her.